

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5Tos/84/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2124010290
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 05. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2124010290.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a Mgr. Michala Polláka, vo veci žiadosti o podmienené prepustenie ods. A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., z výkonu trestu odňatia slobody, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Trnava zo dňa 27.03.2024, č. k. 4PP/9/2024 - 28, na neverejnom zasadnutí konanom dňa 30.05.2024 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku sa sťažnosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX, z a m i e t a .

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením Okresný súd Trnava rozhodol podľa § 415 ods. 1 Trestného poriadku s poukazom na § 66 ods. 1 písm. a), § 66 ods. 2 Trestného zákona tak, že zamietol žiadosť odsúdeného A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., adresa na doručovanie C., C. XXX, t.č. ÚVTOS Hrnčiarovce nad Parnou, o podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/12/2020 zo dňa 05.03.2020, právopl. 12.05.2020, v spojení s uznesením Okresného súdu Trnava, sp. zn. 9T/12/2020 zo dňa 21.06.2023, právopl. 21.06.2023.

Proti uvedenému uzneseniu podal odsúdený, na verejnom zasadnutí, sťažnosť, ktorú bližšie neodôvodnil. Prokurátor sa na verejnom zasadnutí vzdal práva na podanie sťažnosti.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán

- správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, a
- konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia.

Podľa § 193 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nadriadený orgán zamietne sťažnosť, ak nie je dôvodná. Krajský súd v Trnave na podklade podanej sťažnosti podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, preskúmal správnosť a zákonnosť napadnutého výroku, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj správnosť postupu konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo. Sťažnosť podala oprávnená osoba, v zákonnej lehote a smeruje voči výroku, proti ktorému je tento opravný prostriedok prípustný.

Preskúmaním napadnutého rozhodnutia a konania, ktoré jeho vydaniu predchádzalo sťažnostný súd zistil nasledovné.

Napadnutým uznesením rozhodol prvostupňový súd o návrhu odsúdeného na podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý si vykonáva na základe rozhodnutia uvedeného v odôvodnení prvostupňového uznesenia. Návrh odsúdeného zamietol z dôvodu, že hoci odsúdený spĺňa formálnu podmienku (vykonanie potrebnej časti trestu odňatia slobody), nespĺňa prvú materiálnu podmienku (vo výkone trestu plnením svojich povinností a svojím správaním preukázal polepšenie) a druhú materiálnu podmienku (dôvodné očakávanie vedenia riadneho života odsúdeného po jeho podmienenom prepustení na slobodu).

V odôvodnení súd prvého stupňa k nesplneniu prvej materiálnej podmienky po zrekapitulovaní hodnotenia odsúdeného uviedol, že vychádzal z obsahu hodnotenia riaditeľa ÚVTOS, ktoré konštatovalo, že odsúdený spĺňa podmienky na podmienené prepustenie, pričom sa vychádzalo z toho, že vo vynútených podmienkach výkonu trestu sa síce dokáže správať na požadovanej priemernej

akceptovateľnej úrovni, avšak s ohľadom na jeho recidívu nie je možné zaručiť takéto správanie aj mimo podmienok výkonu trestu odňatia slobody.

Súd prvého stupňa pri posudzovaní druhej materiálnej podmienky uviedol, že vzhľadom na resocializačnú prognózu a odpis z registra trestov, kde má odsúdený evidovaných doposiaľ 10 záznamov je vysoká miera pravdepodobnosti ďalšej recidívy, pričom skonštatoval, že sa v prípade odsúdeného jedná o špeciálneho recidivistu, ktorý sa zameriava na majetkovú trestnú činnosť, resp. v prevažnej miere pácha trestný čin krádeže podľa § 212 Trestného zákona a taktiež podvody podľa § 221 Trestného zákona a neoprávnené vyrobenie a používanie platobného prostriedku podľa § 219 Trestného zákona a iné. Z frekvencie páchania trestnej činnosti je možné usúdiť, že odsúdený si z prechádzajúcich uložených trestov doposiaľ nezobral žiadne ponaučenie a tieto sa minuli účinku. Súd prvého stupňa dospel k názoru, že náprava páchatel'a a celkové pozitívne pôsobenie na osobu odsúdeného je možné len počas jeho pobytu vo výkone trestu odňatia slobody, pričom podmieneným prepustením odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody by nebol naplnený jeden zo základných účelov trestu, ktorým je ochrana spoločnosti pred páchatel'mi trestných činov.

Preskúmaním konania, ktoré predchádzalo vydaniu napadnutého uznesenia sťažnostný súd zistil, že toto bolo vykonané v súlade so zákonom, keď prvostupňový súd nariadil a vykonal verejné zasadnutie, na ktorom vypočul procesné strany, oboznámil listinné dôkazy a dal odsúdenému možnosť dostatočne realizovať jeho práva, ktoré mu vyplývajú z ustanovení Trestného poriadku.

Pokiaľ ide o správnosť napadnutého výroku, sťažnostný súd je názoru, že skutočnosti uvedené v napadnutom uznesení neumožňujú v prípade odsúdeného vyhovieť jeho návrhu na podmienené prepustenie. Zistenia a závery, ktoré v odôvodnení napadnutého uznesenia uvádza prvostupňový súd, a ktoré sú uvedené v tomto uznesení, považuje sťažnostný súd za relevantné, ktoré sú rozhodujúce pre vyvodenie záveru o tom, či čiastočný výkon trestu odňatia slobody splnil svoj účel do tej miery, aby bolo možné rozhodnúť o tom, že odsúdený nebude vo výkone tohto trestu odňatia slobody naďalej pokračovať.

Sťažnostný súd pre zvýraznenie správnosti úvah prvostupňového súdu opakuje, že pokiaľ ide o splnenie prvej materiálnej podmienky, z hodnotenia poskytnutého Ústavom na výkon trestu odňatia slobody Hrnčiarovce nad Parnou nevyplývajú žiadne skutočnosti, ktoré by svedčali o polepšení odsúdeného. Záver hodnotiacej správy odsúdeného vyznieva síce pozitívne a je z nej zrejmé, že sa odsúdený adaptoval na režim výkonu trestu odňatia slobody, avšak na druhej strane nijako svojou aktivitou nevybočuje z radu, síce režimovo prispôsobených, avšak priemerných väzňov. Odsúdený doposiaľ nepreukázal zvýšenú snahu po náprave, teda počas doterajšieho výkonu trestu neurobil nič, čím by súd presvedčil, že sa polepšil a prebehla u neho vnútorná zmena v jeho hodnotovej orientácii. Plnenie si základných povinností vo výkone trestu je nevyhnutnou podmienkou ako samotnej adaptácie, tak aj celého priebehu výkonu trestu odňatia slobody, čo ale nemožno považovať za prejav jeho vyššej aktivity plnenia si svojich povinností a polepšenia sa. To znamená, že ak sa odsúdený vo výkone trestu dobre správa, automaticky to neznamená, že sa polepšil a tým splnil prvú materiálnu podmienku.

Pokiaľ ide o nesplnenie druhej materiálnej podmienky na podmienené prepustenie odsúdeného z výkonu trestu odňatia slobody, aj tu sa sťažnostný súd plne stotožnil s názorom prvostupňového súdu. Recidíva odsúdeného nepochybne svedčí v prospech záveru, že predchádzajúce trestné stíhania, odsúdenia ani vykonané tresty na odsúdeného zjavne nemali požadovaný preventívny a resocializačný účinok, keďže mu nezabránili v ďalšom páchaní úmyselnej trestnej činnosti. V osobe odsúdeného teda možno badať osobu s určitými sklonmi k páchaniu trestnej činnosti, ktorý ani pod vplyvom uložených a vykonaných trestov nezmenil svoj postoj k právnemu poriadku a k dodržiavaniu právnych noriem. Riziko recidívy sa u osoby s takýmto spôsobom života javí ako veľmi pravdepodobné a vysoké. Je nevyhnutné tiež zohľadniť, že odsúdenému boli poskytnuté viaceré šance na preukázanie jeho polepšenia, a to v podobe podmienených trestov odňatia slobody, či podmieneného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktoré nevyužil a opäť sa dostal do rozporu so zákonom, a preto niet dôvodu sa domnievať, že ďalšie podmienené prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody už splní svoj zákonom sledovaný účel, keď tento účel nebol doposiaľ naplnený žiadnym z mnohým uložených a odsúdeným vykonaných trestov.

Sťažnostný súd v závere pripomína, že naplnenie druhej materiálnej podmienky je podmienené naplnením prvej materiálnej podmienky. To znamená, že od odsúdeného je možné očakávať, že bude viesť riadny život, len ak počas výkonu trestu preukázal polepšenie plnením svojich povinností a svojím správaním, čo v uvedenom prípade preukázané nebolo.

Na tomto mieste nepovažuje ďalej sťažnostný súd za potrebné opakovať vecne správnu argumentáciu prvostupňového súdu a na túto v plnom rozsahu odkazuje. V tejto súvislosti sťažnostný súd poukazuje na to, že v dvojinstančnom súdnom konaní rozhodnutia súdu prvého a druhého stupňa tvoria jednotu, a

v prípade, ak sa sťažnostný súd stotožní s úvahami súdu nižšieho stupňa a tieto považuje za zákonné a správne nie je potrebné, aby tieto opakoval vo svojom rozhodnutí, ale stačí, aby na tieto len stručne poukázal.

S poukazom na vyššie uvedené, sťažnostný súd zamietol sťažnosť odsúdeného, nakoľko táto nebola dôvodná.

Toto uznesenie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.